

افزایش فشار بر زنان زندانی آن روی
سکه ترس و استیصال آخوندها از
سرنگونی محتوم

WOMEN
M.C.R.I.
committee

اوت ۲۰۲۲

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

افزایش فشار بر زنان زندانی آن روی سکه ترس و استیصال آخوندها از سرنگونی محتوم

ترس و استیصال آخوندها از فوران نارضایتی مردم و خطر سرنگونی رژیمشان حد و مرز نمی شناسد. رژیم می خواهد با اعدام های وحشیانه و وارد آوردن فشار هرچه بیشتر به زندانیان سیاسی اعم از زن و مرد، با شکست دولت رئیسی در مهار اعتراضات روزانه مردمی مقابله کند.

ایجاد فشار و محدودیت، سرکوب و شکنجه، آزار و اذیت فیزیکی و روانی برای زندانیانی که دوران حکم خود را سپری می کنند، به ویژه زنان زندانی امری معمول و یک سیاست دائمی در زندان های رژیم ملایان است. این فشار و سرکوب در دوران رئیسی به شکل وحشیانه ای افزایش یافته است.

زجرکش کردن زندانیان سیاسی نیز یکی از روشهای شناخته شده رژیم آخوندهاست. مرگ زنان زندانی، شیوع مجدد کرونا و افزایش مبتلایان در بند زنان زندان اوین، شکنجه و ضرب و شتم زندانیان و ده ها نمونه از عدم رسیدگی های پزشکی، محرومیت از درمان و ممنوعیت ملاقات از مواردی هستند که روزانه در اخبار مربوط به زندانیان به چشم می خورد.

ملل متحد و مراجع مدافع حقوق بشر باید با اعزام یک هیأت بین المللی برای بازدید از زندان های این رژیم و دیدار با زندانیان و به ویژه زندانیان سیاسی، اقدامی فوری برای نجات جان زندانیان زیر اعدام و زندانیان بیمار و تحت شکنجه به عمل بیاورند.

ضرب و شتم زندانیان سیاسی

نمونه های ضرب و شتم زنان زندانی سیاسی طی ماهی که گذشت بسیار قابل توجه بود. در تمام این موارد مسئولان زندان از طریق اجیر کردن زندانیان خطرناک و در برخی موارد مستقیماً اقدام به کتک زدن و شکنجه زنان زندانی کردند.

معلم بازنشسته معصومه عسگری

در تاریخ ۲۵ مرداد ۱۴۰۱ زندانی سیاسی معصومه عسگری توسط گروهی از زندانیان زندان کچویی که به وسیله رئیس زندان اجیر شده بودند تا سر حد مرگ مورد ضرب و شتم قرار گرفت.

آنها به صورت گروهی به خانم عسگری حمله کرده و با گرفتن گلوی او قصد خفه کردن و کشتن او را

داشتند. او در اثر ضرب و شتم کاملاً بیهوش شده بود و زندانیان سیاسی به سختی توانستند او را از زیر دست زندانیان اجیر شده بیرون بکشند.

هیچ کدام از زندانبانان و مسئولان زندان که شاهد این صحنه بودند مداخله نکردند. آنها به زندانیان سیاسی گفتند که «معصومه را خواهند کشت.» معصومه عسگری یک معلم بازنشسته و تنها سرپرست پسر ۱۶ ساله اش می باشد. او به انواع بیماری ها مبتلا است

تا جایی که روزانه ۲۰ قرص مصرف می کند. خانم عسگری با اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» به ۵ سال حبس تعزیری محکوم شده است. جرم او شرکت در اجتماعات اعتراضی معلمان و بازنشستگان می باشد.

زندانی سیاسی خدیجه مهدی پور

خدیجه مهدی پور زندانی سیاسی ۳۴ ساله در زندان ایلام، توسط زندانیان متهم به جرائم خشن مورد ضرب و شتم قرار گرفت. مسئولین زندان پس از این واقعه به بهانه توهین به مقدسات، تماس های او با خانواده اش را ممنوع کردند. ضرب و شتم این زندانی سیاسی توسط زندانیان جرائم خشن یک عمل برنامه ریزی شده از سوی مسئولین زندان ایلام و با تحریک آنها صورت

گرفت. این زندانیان حتی اجازه ندادند خدیجه شب وارد بند خود شود. او اجباراً در کتابخانه زندان شب را سپری کرد.

زندانی سیاسی مریم اکبری منفرد

در تاریخ ۲ شهریور ۱۴۰۱ زندانی سیاسی مریم اکبری منفرد توسط یکی از مسئولان زندان سمنان مورد ضرب و شتم قرار گرفت. کردی، معاون زندان سمنان همراه با بی احترامی با ملاقات دو دختر زندانی سیاسی مریم اکبری به دلیل پوشیدن چادر مخالفت کرد. او همچنین قصد داشت مریم اکبری را به بند بازگرداند.

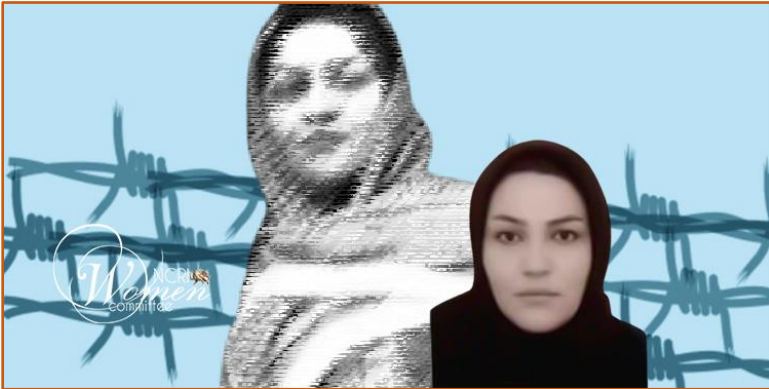
هنگامی که مریم اکبری نسبت به پوشیدن چادرهای آلوده زندان، توسط دخترانش اعتراض کرده و برای بازگشت به بند مقاومت کرد، حسینی پور رئیس سالن ملاقات زندان سمنان گلوی او را گرفت و تا سرحد خفگی فشرده و وی را کتک زد. در نهایت با مقاومت مریم اکبری، ملاقات او با دو دخترش انجام شد.

متعاقباً روز سه شنبه ۸ شهریور ۱۴۰۱ حکم سه ماه ممنوعیت از ملاقات در زندان سمنان به خانم اکبری ابلاغ شد.

خانم مریم اکبری منفرد ۱۳ سال از ۱۵ سال حبس ناعادلانه خود را به دلیل دادخواهی برای خواهر و سه برادرش در سالهای ۱۳۶۰، ۱۳۶۳ و در قتل عام ۱۳۶۷ اعدام شدند، سپری کرده است. طبق قوانین همین رژیم، وی باید بعد از ۱۰ سال از زندان آزاد می شد اما همچنان در حبس به سر می برد.

سعدا خدیرزاده گروگانی در دست اطلاعات سپاه

یکی دیگر از زنان زندانی سیاسی که در زندان مرکزی ارومیه به شدت تحت فشار قرار دارد سعدا خدیرزاده است. او به تازگی در زندان وضع حمل کرده است. وی به دلیل فشارهای بیش از حد وزارت اطلاعات برای گرفتن اعتراف اجباری در شرایط روحی و جسمی وخیمی به سر می برد. وی در تاریخ ۲۷ مرداد ۱۴۰۱ دست به خودکشی زد و خودش را حلق آویز کرد.

سعدا خدیروزاده در نوار صوتی که از زندان به بیرون فرستاده گفت که تا کنون بارها دست به خودکشی زده است. او همچنین در جلسه دادگاهی که روز ۲ شهریور برایش ترتیب دادند توسط پسر شاکی که یک عضو سپاه پاسداران بود به قتل تهدید شد. مراد پیروتی نیا فرزند خضر پیروتی نیا، عضو سپاه پاسداران، در دادگاه اعلام کرد که حتی اگر سعدا خدیروزاده آزاد شود، او را خواهد کشت.

رئیس دادگستری مهاباد هر بار به بهانه ای از پذیرش وثیقه برای آزادی خانم خدیروزاده خودداری می کند. خانواده این زندانی سیاسی موفق به تأمین وثیقه سه میلیارد تومانی برای آزادی موقت وی شده اند. اما مسئولان قضایی به بهانه های مختلف، آزادی وی را به تأخیر می اندازند.

در تاریخ ۳ شهریور ۱۴۰۱ به طور ناگهانی از بند زنان زندان مرکزی ارومیه به مکان نامعلومی منتقل گردید و دختر نوزاد دو ماهه اش نزد چند تن از زنان زندانی نگهداری می شود. این مادر زندانی قبلاً اعلام کرده بود که رژیم او را به عنوان یک گروگان در زندان نگه داشته است.

سحر و دخترش تینا ۲۴ ساعت به تخت بسته شدند

یک زن زندانی به نام سحر. ف به همراه دختر ۱۲ ساله اش تینا. غ به مدت ۲۴ ساعت در بهداری زندان وکیل آباد مشهد با دستبند و پابند به تخت بسته شدند. سحر و دخترش تینا در تاریخ ۱۲ مرداد به بهانه درگیری لفظی با مأمور زندان زنان مشهد و با دستور مسئولین این زندان به مدت ۲۴ ساعت برای تنبیه به تخت بهداری این زندان بسته شدند. این مادر و دختر عصر روز ۱۳ مرداد به بند زنان زندان مشهد بازگردانده شدند.

مرگ زنان زندانی

در تاریخ ۲ مرداد ۱۴۰۱ اعظم پاکدل ۴۰ ساله، در زندان وکیل آباد مشهد به دلیل عدم رسیدگی های پزشکی جان سپرد. او به سرطان معده مبتلا بود. علیرغم تأکید پزشک خارج از زندان مبنی بر انجام مراحل شیمی درمانی، هیچ اقدامی برای معالجه وی صورت نگرفت. روز قبل از فوت اعظم پاکدل، او را به دلیل وخامت حال به بهداری زندان منتقل کردند اما پس از یک معاینه سرپایی به داخل بند بازگردانده شد و نهایتاً پس از تحمل دردهای شدید جان خود را از دست داد.

شیوع مجدد کرونا در بند زنان زندان اوین

خبرهای رسیده از زندان اوین حاکی از شیوع مجدد کرونا در بند زنان و افزایش زندانیانی است که به کرونا مبتلا شده اند. آنچه در این ایام و در شرایط کرونا وضعیت این زندان را وخیم تر کرده، افزایش هر روزه آمار زندانیان است. این در حالی است که برخی از زنان زندانی در این زندان با بیماری ریوی و قلب نیز در حال سپری کردن دوران محکومیت خود هستند. بی توجهی مقامات رژیم به سلامتی و جان زندانیان در زندانهای اوین، قرچک و سایر زندانها یک امر سابقه دار است ولی با روی کار آمدن رئیسی این فشارها شدت بیشتری گرفته است.

در تاریخ ۲۹ تیرماه سال جاری تمام زندانیان سیاسی زن در زندان قرچک به دستور مدیر کل زندان های استان تهران به سالن دو بند زنان زندان اوین منتقل شدند. سالنی که تا پیش از آن، به عنوان قرنطینه مخصوص مبتلایان به کرونا در نظر گرفته شده بود. با ورود زندانیان جدید دیگر مکانی برای قرنطینه وجود ندارد و افراد مستقیماً به بندهای عمومی فرستاده می شوند. این انتقال در زمانی صورت گرفت که بیماری سل در زندان قرچک شیوع پیدا کرده بود.

زندانیان سیاسی فرنگیس مظلوم، پرستو معینی، فاطمه مثنی، فروغ تقی پور، عسل محمدی، ثمین احسانی و زهره سرو در شمار زندانیانی هستند که به تازگی به کرونا مبتلا شدند.

این زنان زندانی به هیچ گونه امکان درمان و رسیدگی های پزشکی دسترسی ندارند. به آنها هیچ دارویی داده نشد. زندانبانان حتی از تحویل دادن داروهایی که توسط خانواده ها تأمین می شود، جلوگیری می کنند.

در یک نمونه زندانیان مبتلا به کرونا عسل محمدی و ثمین احسانی تمام شب را در اتاقی که فاقد امکانات بوده و بیشتر به یک سلول شباهت دارد حبس کردند. در حالی که تمام مدت در به روی آنها قفل بوده و بیماران با وجود ضعف شدید حتی قادر به رساندن خود به شیر آب هم نبودند. زندانبانان حتی یکبار در طول شب به آنان سر نزدند و در پاسخ به اعتراض زنان بیمار گفتند مگر ما پرستاریم!

به تازگی ۱۶ نفر از زنان زندانی سیاسی با نوشتن بیانیه ای نسبت به گسترش کرونا و عدم دسترسی به امکانات بهداشتی و درمان مناسب اعتراض کردند. آنها در این بیانیه با اشاره به شیوع مجدد کرونا به افزایش تعداد مبتلایان، افزایش ناگهانی تعداد زندانیان و نبود فضای مناسب برای جداسازی و قرنطینه اعتراض کردند. در این بیانیه آمده است کل جمعیت بند زنان زندان اوین ۶۰ نفر می باشد. با اینکه تعدادی در مرخصی هستند، تراکم جمعیت بالاست.

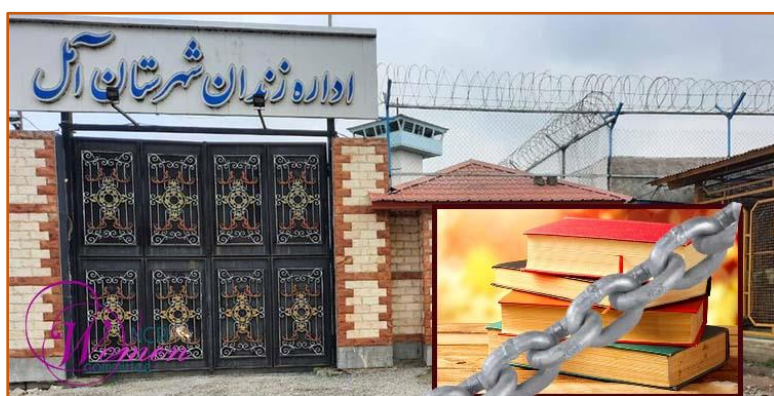
همچنین یک منبع مطلع طی گزارشی جدید از مشکلات زنان زندانی در بند زنان زندان اوین خبر داد. در این گزارش به کمبود فضای کافی برای استراحت، مطالعه و کمبود وسایل بهداشتی و شوینده و مشکلاتی در زمینه غذایی اشاره شده است.

زندانیان سیاسی به بهانه کرونا از ملاقات حضوری محروم شده و به ملاقات کابینی محدود شده اند. شیشه های کابین های ملاقات به شدت کثیف و پر از میله است. این میله ها قبلاً برای زندانیان خطرناک درست شده بود و زندانیان سیاسی قبلاً از قسمت بدون میله استفاده می کردند. اکثر گوشی های سالن ملاقات کابینی خراب است. زندانیان نه می توانند چهره خانواده خود را ببینند و نه صدای آنها را درست بشنوند.

بند زنان زندان خوی

بند زنان زندان خوی هم شرایط اسفباری دارد. زندانیان از گرسنگی رنج می برند. گوشت قرمز در برنامه غذایی زندانیان نیست. گوشت مرغ هم به ندرت در غذا استفاده می شود و یک مرغ سهمیه غذایی ۳۸ زندانی است. بند زنان زندان خوی جنب ساختمان تأسیسات و در کنار بند کارگری این زندان قرار دارد. این محل وضعیت بسیار ناهنجاری دارد و خبری هم از آن به بیرون درز پیدا نمی کند.

زندان آمل

مسئول فرهنگی زندان آمل مانع از تحویل کتاب به یکی از زندانیان محکوم به اعدام که در بند زنان این زندان محبوس است، شد. این کار امری سابقه دار است. زندانی سیاسی سابق، گلرخ ابراهیمی ایرانی که بخشی از دوران محکومیتش را در زندان آمل گذرانده با انتشار مطلبی در صفحه شخصی خود نوشت مسئولان زندان آمل در اقدامی مانع از تحویل ده جلد کتاب

شامل کتب رمان و روانشناسی به یکی از زندانیان زن محکوم به اعدام در این زندان شده اند. آزار و اذیت زنان زندانی توسط زندانبانان زندان آمل سابقه قبلی دارد. حدود پنجاه زندانی در بند زنان زندان آمل محبوس هستند. فضای این بند پس از اجرای حکم اعدام معصومه زارعی در این زندان و همچنین کسب اطلاع از خطر اجرای قریب الوقوع حکم اعدام یک هم بندی دیگرشان، بسیار متشنج و ملتهب است.

زندانیان بیمار و محروم از درمان

بسیاری از زندانیان بیمار از عدم رسیدگی و محرومیت از درمان رنج می برند. اغلب آنها به رغم تأییدیه پزشکی مبنی بر عدم توانایی تحمل حبس همچنان در زندان محبوسند.

نیاز زندانیان سیاسی بیمار به اعزام به بیمارستان تبدیل به وسیله ای برای شکنجه روحی و جسمی و تحقیر آنها توسط مأموران و مقامات زندان ها شده است. همچنین در بسیاری از موارد پس از اعزام بیمار به بیمارستان، به بهانه تعویض شیفت و بهانه های واهی دیگر، مراحل درمان را نیمه کاره گذاشته و حتی اگر بیمار نیاز به بستری داشته باشد او را به زندان بر می گردانند.

زندانی سیاسی فرنگیس مظلوم

زندانی سیاسی فرنگیس مظلوم محبوس در زندان اوین از بیماری قلبی رنج می برد. وی یک بار تحت عمل آنژیوگرافی قلب قرار

گرفت و به رغم این که باید ۲۴ ساعت بستری و تحت نظر پزشک می بود، همان شب او را به زندان اوین برگرداندند. مجدداً در تاریخ ۳۰ مرداد ۱۴۰۱ وی به دلیل سوزش قلب به بیمارستان طالقانی منتقل شد. به گفته پزشک، خانم مظلوم می بایست در بیمارستان بستری می شد اما به دلیل عدم امضای دادیار مجدداً به زندان بازگردانده شد. فرنگیس مظلوم، مادر زندانی

سیاسی سابق سهیل عربی، با توجه به نظریه پزشکی قانونی باید در مدت حبس تحت یکسری مراقبت های درمانی قرار گیرد. اما چنین امکانات و مراقبت هایی در زندان اوین وجود ندارد. مسئولین زندان باید از پذیرش وی خودداری کنند.

خانم فرنگیس مظلوم در تاریخ ۱۱ مرداد ۱۴۰۱ به رغم شرایط وخیم جسمی، مشکلات قلبی، سکتته مغزی و درد شدید پا که نیاز به عمل جراحی دارد توسط مأمورین وزارت اطلاعات به زندان اوین منتقل شد. فرنگیس مظلوم جزو زنان زندانی بود که در دوران شیوع مجدد کرونا به این بیماری مبتلا شد.

گلاره عباسی

گلاره عباسی زندانی سیاسی محبوس در زندان اوین از بیماری های متعدد مانند دیسک کمر، آرتروز و تنگی کانال نخاع رنج می برد. خانم عباسی ۴۶ ساله و سرپرست خانواده است. حکم وی ۲ سال و ۶ ماه حبس تعزیری می باشد. وی علیرغم تأیید پزشک مبنی بر عدم توانایی تحمل حبس تا کنون از رسیدگی پزشکی و اعزام به مرخصی درمانی محروم مانده است.

منیره عربشاهی

منیره عربشاهی، زندانی سیاسی محبوس در زندان کچویی کرج، باید برای انجام آزمایشات مربوط به بیماری اش هر ۱۰ روز یکبار به بیمارستان مراجعه کند. اما مسئولان زندان کچویی بر خلاف دستورات پزشکی تنها ماهی یک بار اجازه انجام این کار را می دهند. همچنین بیش از یک سال است دادستانی با درخواست

مرخصی منیره عربشاهی و دخترش یاسمن آریانی موافقت نمی کند. آنها بدون رعایت اصل تفکیک جرائم در بند ۴ زندان کچویی کرج به سر می برند.

سمانه سعیدی

زندانی سیاسی سمانه سعیدی، ۳۹ ساله از سال ۱۳۹۹ در زندان اوین محبوس است. این زن زندانی شرایط دشواری را سپری کرده و توان تحمل حبس ندارد، اما اطلاعات سپاه از آزادی و مرخصی درمانی وی جلوگیری می کند. سمانه سعیدی با اتهاماتی از جمله «اجتماع و تبانی علیه نظام و توهین به مقدسات» توسط

دادگاه انقلاب به تحمل ۵ سال حبس محکوم شد. سمانه سعیدی یکی از فعالین حقوق بشر اهل مازندران و متولد سال ۱۳۶۱ می باشد.

زهرة سرو

زندانی سیاسی زهرة سرو در زندان اوین به یک بیماری عفونی مبتلا شده و از دسترسی به خدمات پزشکی و مرخصی درمانی محروم مانده است. او به دلیل گسترش بیماری عفونی نمی تواند دوز سوم واکسن کرونا را تزریق کند و با توجه به شیوع مجدد کرونا در بند زنان اوین با خطر مرگ رو به رو است. روز ۵ شهریور

۱۴۰۱ علیرغم تعیین وقت ویزیت، مسئولان زندان اوین با بهانه تراشی مانع از انتقال این زندانی به بیمارستان شدند.

زهرة سرو در مهر ماه سال ۱۴۰۰ به دلیل فعالیت در فضای مجازی با عنوان ماه فر بازداشت و پس از مراحل بازجویی به زندان اوین منتقل شد. وی متولد سال ۱۳۶۵ می باشد.

نرمین احمدآبادی

زندانی سالخورده نرمین احمدآبادی، ۶۱ ساله، از حق اعزام به مرخصی محروم است. این زن زندانی از پنج ماه پیش در بند زنان زندان مرکزی ارومیه محبوس است. وی با اتهام همکاری با احزاب کردی به تحمل ۵ سال حبس محکوم شده است.

لیلا حسین زاده، فعال دانشجویی

زندانی سیاسی لیلا حسین زاده برای سومین بار در تهران بازداشت شد و هم اکنون در بازداشتگاه اداره اطلاعات شیراز به سر می برد. خانم حسین زاده از بیماری صعب العلاج کرون روده رنج می برد. مأموران امنیتی لیلا حسین زاده را در مقابل خانه اش همراه با ضرب و شتم دستگیر کردند. این فعال دانشجویی به

دلیل عدم تحمل کیفر، با نظریه پزشکی قانونی، از زندان آزاد شده بود و باید مستمر تحت نظر پزشک قرار داشته باشد ولی در زندان حتی از دریافت داروهای ضروری محروم است و امکان رسیدگی های پزشکی به او وجود ندارد.

زندانی سیاسی فروغ تقی پور

زندانی سیاسی فروغ تقی پور در تاریخ ۸ شهریور ۱۴۰۱ به دلیل بیماری های گوارشی و هموروئید قرار بود به بیمارستانی خارج از زندان اوین اعزام شود. به دلیل عدم موافقت وی با بستن دستبند و پابند، پس از چند ساعت اتلاف وقت و اذیت و آزار توسط عوامل زندان، در نهایت به بند زنان بازگردانده و به بیمارستان فرستاده نشد.

فروغ تقی پور متولد ۲۰ اردیبهشت ۱۳۷۳، دارای مدرک لیسانس در رشته حسابداری است. او به همراه مادرش در تاریخ ۵ اسفند ۱۳۹۸ دستگیر شد. فروغ را برای بازجویی و شکنجه به بند ۲۰۹ اوین منتقل کردند. وی با اتهام فعالیت تبلیغی علیه نظام و اجتماع و تبنی از طریق عضویت در سازمان مجاهدین خلق محاکمه و به ۵ سال زندان محکوم شد.

حکم کور کردن چشم یک زن

در تاریخ ۱۰ مرداد ۱۴۰۱ روزنامه حکومتی همشهری نوشت قرار است چشم های یک زن و دو مرد کور شوند.

دیوان عالی رژیم در استان کرمانشاه حکم کور کردن چشم این زن را مورد تأیید قرار داده است. از آنجا که امکان اجرای این حکم در استان کرمانشاه میسر نیست، قرار است شعبه سوم اجرای احکام دادرسی جنایی تهران آن را اجرا کند.

این اولین بار نیست که رژیم ملایان، اقدام به صدور

احکام غیرانسانی می کند. مجازات های بیرحمانه و غیرانسانی در قوانین رژیم ملایان نهادینه شده است. مواد ۲۶۹ تا ۲۹۳ کتاب سوم قانون مجازات اسلامی، همه شرایط قصاص عضو را شرح می دهد.

در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۹ نیز شعبه پنجم دادگاه کیفری یک خراسان رضوی، یک زن ۳۰ ساله را که با حروف اختصاری ف.م معرفی شده بود به قصاص هر دو چشم محکوم کرد.